

O b s a h.

	Stránka
Předmluva k prvnímu vydání	III
Předmluva k druhému vydání	VI
Ú v o d	
§. 1. Rozvrh nářečí slovanských vůbec a poměr češtiny k těmto co do srozumitelnosti zvláště. §. 2. Ráz češtiny co nářečí západního	1—2
Díl první.	
<i>Z v u k o s l o v í.</i>	
O písmě a pravopisu.	
§. 3. Písmo Čechů pohanských. §. 4. Písmo cyrillské a hlaholské v Čechách. §. 5. Písmo latinské v Čechách. §. 6. Nedostatek písma latinského pro pravopis český. §. 7. Pravopis Husův. §. 8. Rozšíření jeho. §. 9. Písmo mnišské čili švabach	2—5
Rozdělení hlásek.	
§. 10. Rozvrh hlásek vůbec a zvukosloví zvláště	5
A) Samohlasenství.	
§. 11. Rozvrh samohlásek	5
I. Samohlásky jednoduché.	
§. 12. Samohlásky prvotné a podružné, tvrdé a měkké. §. 13. Samohláska <i>ě</i> . §. 14. Samohláska <i>y</i> a souhláskování samohlásek <i>u</i> a <i>i</i> . §. 15. Cyrillské samohlásky <i>ѣ</i> , <i>ѥ</i> , <i>ѧ</i> a <i>Ѩ</i> . §. 16. Spůsoby, jakýmiž strč. cyrillskými samohláskami <i>ѣ</i> a <i>ѥ</i> nakládá. §. 17. Nosovost v staré češtině. §. 18. Očištění nosovek	5—9
II. Samohlásky složené.	
§. 19. Rozvrh samohlásek složených	9
1. Samohlásky dlouhé.	
§. 20. Dlouhé samohlásky staročeské. §. 21. Spůsoby jich dloužení	9—10
2. Dvojhlásky.	
§. 22. Rozvrh dvojhlásek	10
§. 23. a) Dvojhlásky opravdivé	10—11
§. 24. b) Dvojhlásky neopravdivé	11
Proměny samohlásek.	
1. Přehlasování.	
§. 25. Proměny samohlásek vůbec a jich přehlasování zvláště	11
A) Přehlasování zpátečné.	
§. 26. Přehlasování zpátečné v památkách staročeských	11—12
B) Přehlasování postupné.	
§. 27—30. Přehlasování postupné samohlásek <i>a</i> , <i>o</i> , <i>u</i> a <i>y</i>	12—14
2. Stupňování.	
§. 31. Úkon a případy stupňování. §. 32. Závaží samohlásek. §. 33. Spůsoby stupňování samohlásek	14—15
§. 34. a) Stupňování samohlásek dloužením	15
b) Stupňování samohlásek zaměňováním lehčejších závažnějšími	—

	Stránka
§. 35. Stupňování samohlásek <i>i, y, e, ě, o, u</i> a <i>a</i> . §. 36. Stupňování cyrillských samohlásek <i>ѣ</i> a <i>ѥ</i>	15—16
c) Stupňování sesilováním samohlásek předrážkou jiných.	
§. 37. Stupňování samohlásek <i>i, u</i> a <i>y</i> . §. 38. Stupňování samohlásek <i>l</i> a <i>r</i>	16—17
3. Dloužení samohlásek.	
§. 39. Kvantita staročeská. §. 40. Stahování. §. 41. Přízvuk a kvantita staré češtiny	17—18
4. Obmezování hiatus.	
§. 42. Hiatus v době starší a jeho rozvrh v době novější	18
a) Hiatus slovostředný.	
§. 43. Spůsoby, jakýmiž se stará čeština hiatus slovostředného zbavuje	18
b) Hiatus mezislovný.	
§. 44. Původný význam hiatus mezislovného. §. 45. Spůsoby, jakýmiž se stará čeština jeho zbavuje	18—20
§. 46.	20
5. Střídání a přestrojování.	
6. Přisouvání.	
§. 47. Rozvrh přisouvání samohlásek. §. 48. Případy zvukového přisouvání samohlásek	20
7. Vysouvání.	
§. 49—52. Případy vysouvání samohlásek <i>e, i, o, ě, u</i> a <i>y</i>	21—22
§. 53.	23
8. Přesmykování.	
B. Souhlasenství.	
§. 54—55. Rozvrh souhlásek	23—24
Proměny souhlásek.	
§. 56. Rozvrh proměn souhlásek	24
A) Proměny v skupeninách.	
I. Proměny v skupeninách mluvidlu vůbec odporých.	
§. 57. Neouplné čili kvantitativné spodobování souhlásek. §. 58. Jeho zákon. §. 59—60. Ráz kteréhokoli pravopisu vůbec a staročeského zvláště	24—25
II. Proměny v skupeninách mluvidlu českému odporých.	
§. 61. Vznik a ráz zvláštních proměn souhlásek	26
§. 62.	26
1. Přesmykování	
§. 63.	26—27
2. Kažení nosových souhlásek <i>m</i> a <i>n</i>	
§. 64.	27
3. Vysouvání	
§. 65—66.	27—28
4. Přisouvání	
5. Rozlišování.	
§. 67. Vznik a rozvrh rozlišování souhlásek	28
§. 68.	28—29
a) Rozlišování slabší	
b) Rozlišování silnější.	
§. 69. Skupeniny strč. podléhající rozlišování silnějšímu	29—30
B) Proměny mimo skupeniny.	
1. Přetvořování hrdelnic v sykavky.	
§. 70. Přetvořování hrdelnic v sykavky hustší neb řidší	30
2. Obměkčování.	
§. 71—74. Obměkčování retnic, zubnic sykavek a jazyčnic,	30—31
§. 75. Střídání a přestrojování souhlásek	31
§. 76.	31—32
3. Střídání souhlásek	
§. 77.	32
4. Přestrojování souhlásek	

Díl druhý.*Tvarosloví.*

Úvod.

- §. 78. Kmen a peň. §. 79. Tvoření slov v širším a v užším smyslu.
 §. 80. Úloha a rozvrh tvarosloví. §. 81. Úkol a vznik ohýbání.
 §. 82. Rozvrh částek věty 32—34

Prvá částka.

Tvary ohebné.

- §. 83. Rozsah a rozvrh ohýbání 34

A) Skloňování.

- §. 84—85. Úkol a rozvrh skloňování 34—35

I. Skloňování jmenné.

- §. 86. Rozdíl skloňování jmenného od zájmenného a rozsah onoho 35

1. Jména podstatná.

- §. 87. Číslo dvojné. §. 88. Rozvrh skloňování jmen podstatných 35—36

A) Skloňování kmenů původně otevřených.

- §. 89. Rozvrh kmenů původně otevřených. §. 90. Význam a rozsah *u*-kmenů 36

a) Skloňování *a*-kmenů. α) Rod mužský.

- §. 91. Rozsah a rozvrh *a*-kmenův mužských. §. 92. Vzor jich skloňování. §. 93. Rozdíl skloňování *a*-kmenů tvrdých a měkkých.
 §. 94. Přípona *ov* (přehl. *ev*). §. 95—96. Poznámky o jednotlivých pádech 37—39

 β) Rod ženský.

- §. 97. Rozsah a rozvrh *a*-kmenů ženských. §. 98. Vzor jich skloňování. §. 99. Rozdíl skloňování *a*-kmenů tvrdých a měkkých.
 §. 100—101. Skloňování *a*-kmenů na *ija* a *ynia* vycházejících.
 §. 102—104. Poznámání o jednotlivých pádech 39—42

 γ) Rod střední.

- §. 105. Rozsah a rozvrh *a*-kmenů středních. §. 106. Kmeny původně na *ijam* vycházejší. §. 107. Vzor skloňování *a*-kmenů tvrdých i měkkých rodu středního. §. 108—110. Poznámání o jednotlivých pádech 42—44

b) Skloňování *i*-kmenů.

- §. 111. Vznik a rozsah *i*-kmenů a rozvrh jich skloňování 44—45

 α) Rod mužský.

- §. 112. Rozsah *i*-kmenů mužských. §. 113. Vzor jich skloňování.
 §. 114—116. Poznámky o jednotlivých pádech 45—46

 β) Rod ženský.

- §. 117. Rozsah a skloňování *i*-kmenů ženských 46

B. Skloňování kmenů původně zavřených.

- §. 118. Vznik a rozvrh kmenů těchto 47

 α) Rod mužský.

- §. 119. Vznik, rozsah a skloňování kmenů původně zavřených rodu mužského 47

 β) Rod ženský.

- §. 120. Rozvrh kmenů původně zavřených rodu ženského 47—48

a) Kmeny původně na <i>û</i> vycházející.	
§. 121. Vznik, rozsah a skloňování těchto kmenů	48
b) Kmeny původně na <i>ter</i> (<i>tar</i>) vycházející.	
§. 122. Rozsah a skloňování těchto kmenů	48
γ) Rod střední.	
§. 123. Vznik a rozvrh kmenů původně zavřených rodu středního.	
§. 124. Vzor jich skloňování. §. 125. Poznámky o jednotlivých pádech	48—50
2. Jména přídavná.	
§. 126. Jména přídavná neurčitá a jich rozvrh	50
α) Přídavná jména neurčitá tvrdého zakončení.	
§. 127. Jich skloňování a doklady tohoto z památek staročeských	51
β) Přídavná jména neurčitá měkkého zakončení.	
§. 128. Jich skloňování a doklady tohoto z památek staročeských	51—52
3. Příčestí a přechodníky.	
§. 129. Skloňování trpného příčestí přítomného a minulého času, pak přechodníku přítomného a minulého času s doklady	52—54
4. Číslovky.	
§. 130—131. Skloňování číslovek řadových, rodových, obecných a základních. §. 132. Poznámky o skloňování číslovek složených	54—56
5. Zájmena osobná bezrodá.	
§. 133. Skloňování zájmen <i>jáz, ty, sě</i> . §. 134. Poznámky o jednotlivých pádech	56—57
II. Skloňování zájmenné.	
§. 135. Rozvrh skloňování zájmenného	57
A) Kmeny tvrdé.	
§. 136. Vzor <i>ten, ta, to</i> . §. 137. Poznámky o jednotlivých pádech.	
§. 138. Částky, věty, skloňující se dle vzoru <i>ten, ta, to</i>	58—59
B) Kmeny měkké.	
§. 139. Vzor <i>sien, sia, sie</i> . §. 140. Poznámky o jednotlivých pádech.	
§. 141. Částky věty, skloňující se dle vzoru <i>sien, sia, sie</i>	59—62
III. Skloňování složené čili míchané.	
§. 142. Vznik, rozsah a rozvrh skloňování složeného	62
A) Jména přídavná určitá tvrdého zakončení.	
§. 143. Vzor jich skloňování. §. 144. Jich skloňování archaické.	
§. 145. Částky věty, jich skloňování se držící	62—64
B) Jména přídavná určitá měkkého zakončení.	
§. 146. Jich vznik, ráz a skloňování. §. 147. Částky věty dle nich se skloňující	64—65
Srovnávání jmen přídavných.	
§. 148—149. Tvoření komparativu a superlativu staročeského	65—66
B) Časování.	
§. 150—151. O časování vůbec	66
I. O příponách osobných.	
§. 152. Přípony plné. §. 153. Přípony otřelé	66—68
II. O znamkách časů a způsobů.	
§. 154. Charakteristika přítomného času a známka rozkazovacího způsobu. §. 155. Charakteristika aoristu prvního. §. 156—157. Znamka aoristu druhého a třetího a budoucího času	68—69

	Stránka
§. 158. III. O příponách infinitivu a supinu	70
§. 159. IV. O příponách přechodníků a příčestí	70—71
§. 160. V. O sponě	71
§. 161—162. VI. Rozdělení sloves k vůli časování	71—72
VII. Časování samé.	
a) Časování jednoduché.	
§. 163. Rozvrh časování jednoduchého	72
A. Časování sponové.	
Prvá třída.	
§. 164. Rozvrh sloves první třídy	73
1. Oddíl.	
§. 165. Kmeny na sykavky <i>s, z</i>	73—74
2. Oddíl.	
§. 166. Kmeny na zubnice <i>d, t</i>	75
3. Oddíl.	
§. 167. Kmeny na retnice <i>b, p, v</i>	75—76
4. Oddíl.	
§. 168. Kmeny na hrdelnice <i>h, k</i>	76—77
5. Oddíl.	
§. 169—170. Kmeny na nosové souhlásky <i>m, n</i>	77—79
6. Oddíl.	
§. 171. Kmeny na <i>l, r</i>	79—80
7. Oddíl.	
§. 172—174. Kmeny otevřené	80—81
Druhá třída.	
§. 175. Rozvrh sloves druhé třídy	82
1. Oddíl.	
§. 176. Kmeny otevřené	82—83
2. Oddíl.	
§. 177—178. Kmeny zavřené	84
Třetí třída.	
§. 179. Rozvrh sloves třetí třídy	84—85
1. Oddíl.	
§. 180. Kmeny na <i>l, r</i> , původně do I., 6 spadavší	85
2. Oddíl.	
§. 181. Kmeny odvedené od jiných částek řeči, větším dílem významu počínacího	85
3. Oddíl.	
§. 182—183. Kmeny dvoj- neb vícesilabičné, buď na <i>l, r</i> buď na zubnice <i>d, t</i> aneb na retnice vycházející	85—87
4. Oddíl.	
§. 184. Kmeny původně na hrdelnice vycházející, jež tyto před <i>ě</i> v sykavky hustší rozlišují	87
Čtvrtá třída.	
§. 185—186. Časování sloves čtvrté třídy	87—89
Pátá třída.	
§. 187. Rozvrh sloves páté třídy	89—90
1. Oddíl.	
§. 188—189. Kmeny, jichž samohláska <i>a</i> (přehl. <i>e</i>) se u celém skloňování drží	90—92

2. Oddíl.

§. 190—191. Kmeny časující se na základě dvou kmenů 92—93

3. Oddíl.

§. 192—193. Kmeny na *l, n, r, v* vycházející, jež se na základě dvou kmenů časují a v přít. čase *l, n, r, v* rády stupňují 93—96

4. Oddíl.

§. 194—195. Kmeny otevřené, časující se na základě i kratšího i rozšířeného kmene 96—98

Šestá třída.

§. 196. Časování sloves šesté třídy 98

B. Časování bezesponové.

§. 197. Rozsah a význam časování bezesponového 98

§. 198—199. 1. Kmen *věd* 98—100

§. 200—201. 2. Kmen *dad* 100—102

§. 202—203. 3. Kmen *jed* 102—104

§. 204—205. 4. Kmen *jes* 104—106

C. Časování nepravidelné.

§. 206. 1. Kmen *chtě* 106

§. 207. 2. Kmen *id* 107

§. 208. 3. Kmen *imě* 107

§. 209. 4. Kmen *jed* 107—108

§. 210. 5. Kmeny *sta, vidě* 108

b) Časy složené.

§. 211. Zanikání jednoduchých minulých časů. §. 212—213. Spůsoby, jimiž čeština zaniklé aoristy nahraňuje. §. 214. Budoucí čas. §. 215. Vymínečné spůsoby. §. 216. Opisování trpného tvaru 108—110

D r u h á č á s t k a.

Tvary neohebné.

§. 217. Význam tvarů neohebných 110

I. Příslovky.

§. 218. Rozvrh příslovek dle jich původu 110

§. 219. 1. Příslovky jmenného původu 110—111

§. 220. 2. Příslovky přídavného původu 111—112

§. 221. 3. Příslovky zájmeného původu 112—113

§. 222. 4. Příslovky číselného a slovesného původu 113

§. 223. II. Spojky 113

§. 224. III. Předložky 114

